

vi har haft beslutningsforslag, så man kan jo ikke sige, at noget er hastet igennem.

Så er der også blevet diskuteret her om veto-retten, at vi har mistet vores selvstændighed – jeg tror, det var hr. Morten Messerschmidt, der havde sit glansnummer i den anledning over for fru Helle Sjelle. Det har vi også haft. Men igen: Det er jo ligegyldigt, argumenterne tæller ikke, det er bare balladen, det drejer sig om. For hr. Messerschmidt har jo fået at vide, at det kun er i 37 tilfælde, at der for Danmarks vedkommende er overgang til kvalificeret flertal. Det har jeg stået her fra talerstolen og forklaret hr. Messerschmidt. Så kan man sige, at vi jo så taber indflydelse i 37 tilfælde. Ja, det kan jo altså godt være, at vi sikrer indflydelse, ved at nogle, der ville forhindre det fremskridt, vi går ind for, ikke kan komme til at forhindre det, fordi de har mistet deres vetoet. Ligesom når hr. Messerschmidt i offentligheden går i byen med, at vi har mistet kommissæren, er det jo altså også en manipulation. For alle har mistet kommissæren en tredjedel af tiden, hvis vi siger 5-10-15 – alle, store som små lande. Så det vil sige: Her har vi igen den situation, at små lande og store lande er ens place-ret og ens behandlet, hvad de ikke var, dengang vi var fuldt suveræne i 1930'erne, som hr. Søren Krarup drømmer sig tilbage til. Der var der sandelig forskel på små og store lande, men det er der ikke nu, og derfor bliver vi i forbindelse med Kommissionen alle behandlet ens for at effektivisere det.

Men for at gå tilbage til kvalificeret flertal: Der er et emne, som hr. Morten Messerschmidt har behandlet med stor kærlighed her i foråret. Jo, hr. Morten Messerschmidt kan godt elske, han kan f.eks. elske det her med, at man skal gå i kødet på domstolene. Derfor har vi også sørget for, at vi med kvalificeret flertal kan oprette bedømmelsesudvalg i forbindelse med udnævnelse af dommere, så vi er sikre på dommernes kvalitet.

Kl. 14:15

Der kan nu oprettes et bedømmelsesudvalg, og det er vi da glade for; det vil vi ikke nedlægge veto imod. Jeg ville da synes, at hr. Messerschmidt skulle være jublende glad for, at han nu kan være med til at sikre kvaliteten blandt dommerne, for det er jo den, han har været så betænkelig ved hele tiden siden jul. Så det var én gave til hr. Messerschmidt inden for kvalificeret flertal. Jeg har flere, jeg har mange flere.

Vi kan nu også med kvalificeret flertal vedtage kvalitetsstandarder for medicinsk udstyr – ja-

men skal vi ikke være glade for det? Vi sikrer os altså, at kvaliteten er i orden på det medicinske område i hele Europa. Vi rejser meget, og vi kan faktisk godt komme til skade i udlandet, i Europa, og så er det meget rart, at vi har sikkerhed for, at udstyret er i orden.

Vi kan også vedtage tilskyndelsesforanstaltninger vedrørende grænseoverskridende sundhedstrusler. Jamen er det ikke dejligt, at vi kan slippe for nogle epidemier, fordi vi nu kan sikre os, at beskyttelsesforanstaltningerne bliver vedtaget, og at ingen kan lave veto mod beskyttelsesforanstaltningerne? Vil hr. Messerschmidt ikke juble over, at han kan have sikkerhed for, at beskyttelsesforanstaltningerne er i orden?

Det gælder også, at vi kan sikre bedre beskyttelse af personoplysninger i EU-sammenhæng. Jamen er det ikke dejligt? Det er da sådan noget, Dansk Folkeparti slås for: at man beskytter personoplysninger. Det gør man i alle andre sager. Her har man altså uden overhovedet at bede om det opnået, hvad man ville. Bedre kan det da ikke være her i verden.

Sådan kunne jeg blive ved. Altså, man må jo sige, at det at føre et felttog imod, at vi har afgivet enstemmighed til fordel for flertalsafgørelser inden for områder, hvor vi vil være glade for det, er et dårligt felttog. Det er som at føre troppe-erne ud i vandet i stedet for at lade dem gå ind over land.

Med hensyn til folkeafstemningen vil jeg sige, at vi ikke havde nogen folkeafstemning om Nicetraktaten – vi har haft den diskussion – og derfor er der heller ikke nogen grund til at have det her, fordi den her traktat er en videreførelse af forandringen af Nicetraktaten.

Så har hr. Morten Messerschmidt også brugt meget tid i dag på at sige, om vi kunne nævne én lov, som ville få en anden behandling, hvis man havde en anden traktat. Se, det er jo grundlæggende en misforståelse, vil jeg sige til hr. Messerschmidt, for hele pointen i det her har jo været, at vi ikke overfører mere kompetence til institutionerne. Så derfor ville der ikke være nogen forandring, og derfor er det et falsk spørgsmål, som man kan slippe af sted med i byretten, men hverken i landsretten eller Højesteret. Men det kommer hr. Messerschmidt jo til at opleve, når han nu bliver advokat.

Det er ligesom med charteret; det udvider ikke noget, det sammenfatter eksisterende ret-tigheder.

Så vil jeg godt sige til hr. Søren Krarup, at vi jo har haft den diskussion før, men jeg synes be-